

ContComp

הרצאות, קונצרטים ורב-שיח בנושא קומפוזיציה בת-זמננו

אתי בן-זקן

שירה לגמן

עפרה יצחקי

Pierluigi Billone

עידו אזרד

Jörn Peter Hiekel

אנסמבל ניקל

Michael Pisaro

ענק פיק

מעין צדקה

Kaija Saariaho

אליהו שות

marco momi

ימים ב'-ד', 25-27 במאי 2015, אוניברסיטת חיפה

ContComp

הרצאות, קונצרטים, סרטים ורב-שיח בנושא קומפוזיציה בת-זמננו

יום שני, 25.5.2015

10:00-8:30 סרט

11:45-10:15 הרצאות

פרופ' שרון פוליאקין, ראש ביה"ס לאמנויות:
דברי ברכה

Prof. Jörn Peter Hiekel:

Composition and/or improvisation -
Some experiences in German-speaking
countries

13:45-12:15 הרצאה

ד"ר מעין צדקה: האסתטיקה של ההדהוד -
היבטים מוסיקליים, אקוסטיים, סוציו-פוליטיים
ופילוסופיים

15:45-14:15 קונצרט

רסיטל קלרנית, בנגינת עידו אזרד

יצירות מאת סוון אינגו קוך (Sven Ingo Koch),
ברונו מנטובני (Bruno Mantovani), מסייאן
(Olivier Messiaen), קאיה סריאהו (Kaija)
(Saariaho) ויורג וידמן (Jörg Widmann)

17:45-16:15 הרצאה

Marco Momi: Proxemics and exactitude -
Perspectives on writing for performers
(Part I)

19:45-18:15 קונצרט

רסיטל פסנתר, בנגינת עפרה יצחקי

יצירות מאת מרדכי סתר, דביסי, אראל פז,
איתן שטיינברג ולואיג'י נונו (Luigi Nono)

יום שלישי, 26.5.2015

10:00-8:30 סרט

11:45-10:15 הרצאה

Prof. Jörn Peter Hiekel:

The processional theatre of Manos
Tsangaris

Pierluigi Billone:

Matter and material in my solo
compositions for electric guitar

13:45-12:15 הרצאה

16:30-16:15 הרצאה

Dr. Alfred Tauber: Avaloch Music Farm

17:15-16:30 קונצרט

מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים

מצטיינים (Avaloch Music Farm)

אנסמבל אור רונזפלד (יובל תמר, תופים;
רותם צלישר, גיטרה; אור רונזפלד, בס)
יצירות מאת דיוק אלינגטון (Duke Ellington),
אלפרד ג'יימס אליס (Alfred James Ellis),
קליפורד בראון (Clifford Brown), מיילס
דייוויס (Miles Davies), צ'רלי פרקר
(Charlie Parker) ואנגל קבראל (Ángel Cabral)

18:00-17:15 קונצרט

מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים

מצטיינים (Avaloch Music Farm)

אנסמבל gulaza

(יגאל מזרחי, שירה; בן אילון,
נג'וני אפריקני וכלי-נקישה; יאן אילון,
גיטרה; הילה אפשטיין, צ'לו)

19:30-18:15 רב-שיח

20:30-19:30 קונצרט

רסיטל גיטרה חשמלית, בנגינת ירון דויטש

(אנסמבל ניקל)

יצירות מאת פיירלואיג'י בילונה

13:45-12:15 הרצאה

ד"ר אליהו שות: הרעיון המוסיקלי - מטפורה,
מימסיס (חיקוי) והתייחסות עצמית

15:45-14:15 קונצרט

סך שפה (אתי בן-זקן וענת פיק, אמניות קול)

17:45-16:15 הרצאה

Marco Momi: Proxemics and exactitude -
Perspectives on writing for performers
(Part II)

19:45-18:15 קונצרט

רסיטל פסנתר, בנגינת שירה לגמן

יצירות מאת מייקל פיזארו (Michael Pisaro),
אווה מריה הובן (Eva Maria Houben)
ואנטון לוקוסוויצה (Anton Lukoszevics)

יום רביעי, 27.5.2015

10:00-8:30 סרט

11:00-10:15 קונצרט

מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים

מצטיינים (Avaloch Music Farm)

ברמוח סופר קומבו

(נריה צידון, סקסופון סופרן; יובל דרבקין,
סקסופון אלט; אבי רפאלוב, סקסופון טנור;
טל ידון, אור סוויסה - גיטרה; תום בר,
פסנתר; שמעון גמבורג, גיטרה בס וקונטרבס;
אייל גורביץ', תופים)

11:45-11:00 קונצרט

מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים

מצטיינים (Avaloch Music Farm)

דואו פֶּרְפִיקֶס

(איתי ביינר, אורי יעקב - גיטרה)
יצירות מאת אלכסנדר אוריה בוסקוביץ',
חואקין רודריגו (Joaquín Rodrigo),
ראובן סרוסי ויובל שקד

לפרטים: gmichal@univ.haifa.ac.il

טלפון: 04-8288821

הכניסה חפשיה

ContComp

קונצרטים, הרצאות, סרטים ורב-שיח

בנושא קומפוזיציה בת-זמננו

ימים ב'-ד', 25-27 במאי 2015

במשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, באוניברסיטת חיפה

עיצוב גראפי של כריכת התכנייה: מרינה בוגייב, סיגל בן-יאיר

עורך התכנייה: יובל שקד

תכנית הכנס

יום שני, 25.5.2015

סרט 10:00-8:30

הרצאות 11:45-10:15

פרופ' שרון פוליאקין, ראש בית הספר לאמנויות: דברי-ברכה

Prof. Jörn Peter Hiekel:

Composition and/or improvisation – Some experiences in German-speaking countries

הרצאה 13:45-12:15

ד"ר מעיין צדקה: האסתטיקה של ההדהוד – היבטים מוסיקליים, אקוסטיים, סוציו-פוליטיים ופילוסופיים

קונצרט 15:45-14:15

רסיטל קלרנית, בנגינת עידו אזרד

יצירות מאת סוון אינגו קוך (Sven Ingo Koch), ברונו מנטובני (Bruno Mantovani), אוליבייה מסיאן (Olivier Messiaen), קאיה סריאהו (Kaija Saariaho) ויורג וידמן (Jörg Widmann)

הרצאה 17:45-16:15

Marco Momi: Proxemics and exactitude – Perspectives on writing for performers (Part I)

קונצרט 19:45-18:15

רסיטל פסנתר, בנגינת עפרה יצחקי

יצירות מאת מרדכי סתר, דביסי, אראל פז, איתן שטיינברג ולואיג'י נונו (Luigi Nono)

יום שלישי, 26.5.2015

סרט 10:00-8:30

הרצאה 11:45-10:15

Prof. Jörn Peter Hiekel: The processional theatre of Manos Tsangaris

הרצאה 13:45-12:15

ד"ר אליהו שות: הרעיון המוסיקלי – מטאפורה, מימסיס (חיקוי) והתייחסות עצמית

קונצרט 15:45-14:15

רסיטל קולי, בביצוע אתי בן-זקן

אורחת: מיה דונסקי, רקדנית בוטו

יצירות מאת ג'ון קייג' (John Cage), לוצ'אנו בריו (Luciano Berion), יוסי מר-חיים, איתן שטיינברג ואתי בן-זקן

הרצאה 17:45-16:15

Marco Momi: Proxemics and exactitude: perspectives on writing for performers (Part II)

קונצרט 19:45-18:15

רסיטל פסנתר, בנגינת שירה לגמן

יצירות מאת מייקל פיזארו (Michael Pisaro), אווה-מריה הובן (Eva-Maria Houben) ואנטון לוקושוויעה (Anton Lukoszevichez)

יום רביעי, 27.5.2015

סרט 10:00-8:30

קונצרט (מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים מצטיינים (Avaloch Music Farm) 11:00-10:15

ברמוח סופר קומבו (נריה צידון, סקסופון סופרן; יובל דרבקין, סקסופון אלט; אבי רפאלוב, סקסופון טנור; טל ידן, אור סוויסה – גיטרות; תום בר, פסנתר; שמעון גמבורג, גיטרה בס וקונטרבס; אייל גורביץ', תופים)

קונצרט (מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים מצטיינים (Avaloch Music Farm) 11:45-11:00

דואו פֶּרְפִיקֶס (איתי ביינר, אורי יעקב – גיטרות)

יצירות מאת אלכסנדר אוריה בוסקוביץ', ראובן סרוסי, חואקין רודריגו (Joaquín Rodrigo) ויובל שקד

הרצאה 13:45-12:15

Pierluigi Billone: Matter and material in my solo compositions for electric guitar

הרצאה 16:30-16:15

Dr. Alfred Tauber: Avaloch Music Farm

קונצרט (מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים מצטיינים (Avaloch Music Farm) 17:15-16:30

אנסמבל אור רוזנפלד (יובל תמיר, תופים; רותם צלישר, גיטרה; אור רוזנפלד, בס)

יצירות מאת דיוק אלינגטון (Duke Ellington), אלפרד ג'יימס אליס (Alfred James Ellis), קליפורד בראון (Clifford Brown), מייס דייוויס (Miles Davies), צ'רליפרקר (Charlie Parker) ואנגל קבראל (Ángel Cabral)

קונצרט (מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים מצטיינים (Avaloch Music Farm) 18:00-17:15

אנסמבל gulaza (יגאל מזרחי, שירה; בן אילון, גוני אפריקני וכלי-נקישה; יאן אילון, גיטרות; הילה אפשטיין, צ'לו)

רב-שיח 19:30-18:15

קונצרט 20:30-19:30

רסיטל גיטרה חשמלית, בנגינת ירון דויטש (אנסמבל ניקל)

יצירות מאת פיירלואיג'י בילונה

Variations VII by John Cage

פרופ' שרון פוליאקין, ראש בית הספר לאמנויות: דברי-ברכה

Prof. Jörn Peter Hiekel:

Composition and/or improvisation – Some experiences in German-speaking countries

Two perspectives are important for my contribution: on the one hand, the often evoked conflicts between composition and improvisation, which have emerged more clearly in the 20th- and 21st-century between these two areas, leading to an animosity tainted differentiation between the two (one could also say "Rituals of differentiation"). On the other hand, however, my contribution tries to reflect the question as to how certain compositions from the field of new music (and I will focus on the situation in German-speaking countries) connect both improvisational elements and composed phases with each other – hence how, in certain concepts of such connection, both areas are intended only as confrontation or as an evident synthesis.

ד"ר מעיין צדקה: האסתטיקה של ההדהוד – היבטים מוסיקליים, אקוסטיים, סוציו-פוליטיים ופילוסופיים

ההרצאה תעסוק בהגדרות של הדהוד (resonance) והד (echo) ובהבדלים ביניהם, וכן בביטויים מבחינה פסיקלית-אקוסטית, מבחינה מעשית – חברתית/פוליטית, ומבחינה מטאפורית – פוליטית/פילוסופית. בהרצאה ייבחן האופן שבו רעיון ההדהוד והאסתטיקה הנלווית אליו באים לידי ביטוי בצורות שונות של התארגנות חברתית (למשל: קריאות מחאה בהפגנות, תפילות), וכיצד הוא בא לידי ביטוי מוסיקלי ביצירות בנות-זמננו מאת שלסי (Giacinto Scelsi), לوسیיה (Alvin Lucier), לכנמן (Helmut Lachenmann), מונהאן (Gordon Monahan) ועוד.

רסיטל קלרנית, בנגינת עידו אזרד

סוון אינגו קוך (Sven Ingo Koch): *Les asperges de la lune* (2005)

ברונו מנטובני (Bruno Mantovani): *Bug* (1999)

אוליבייה מסיאן (Olivier Messiaen): *Abîme des oiseaux*, מתוך הרביעייה לאחרית הימים (1941)

קאיה סריאהו (Kaija Saariaho): *Duft* (2012)

יורג וידמן (Jörg Widmann): *Fantasy* (1993)

סוון אינגו קוך (Sven Ingo Koch): *Les asperges de la lune* (2005)

הטרנספורמציה האקספרימנטלית לכאורה של החומר מזכירה אמירה של האמן מקס ארנסט (Max Ernst, 1891-1976): "צייר דומה לצוללן שאין לו כל מושג מתי ישוב ויעלה אל פני המים." לאחרונה יצר קוך יצירות בסגנון שהוא מכנה "רומנטי". היצירה *Les asperges de la lune* (האספרגוסים של הירח) נמנית עמן. היא נכתבה, בעת ובעונה אחת, בספונטניות ובקפידה. 'תא' בן ארבעה צלילים משמש לפיתוח מלודיות וכן לחיבור כוראל של מולטיפוניקס מורכבים. על אף הגישה הליניארית הבסיסית, ניתן לגלות ברקע הקטע את רעיון המונטאז'. המלחין יצר קונטרפונקט של קולות מנוגדים והוא שמקנה דרגת עצמאות מסוימת במסגרת הצורה הנוקשה.

(סוון אינגו קוך)

ברונו מנטובני (Bruno Mantovani): *Bug* (1999)

את *Bug*, יצירה ווירטואוזית לעילא ובלתי יציבה, בוצעה לראשונה ב-6 בפברואר 1999 בפסטיבל מריאל (Mériel, צרפת) על ידי הנגן שהיא הוקדשה לו, פיליפ סור (Philippe Soured). זוהי מטאפורה מוסיקלית של אי הסדר שנגרם בעקבות קריסת מחשבים (למרבה המזל, מה שניבאו שיתרחש ב-31 בדצמבר 1999 לא אירע). בהתחלה, מרבית הנוסחאות הריתמיות הן כפולות של יחידה משותפת (חלק-16), אולם המוסיקה נעשית סדירה פחות עם הופעת דינמיקה מיוחדת, הסותרת לעתים קרובות את הפרופיל המלודי. הטרילרים וצלילי bisbigliandi ואופני הארטיקולציה השונים תורמים כולם להקנות בתיבות הפותחות תחושה של דחיסות קיצונית.

נדמה שהמוסיקה נמלטת בהדרגה מן המבצע. מעברים מהירים תופסים את מקומה של הפעמה הסדירה ששררה בתחילת היצירה. בעקבות רגע רגוע קצר, וירטואוזיות נוטלת את הבכורה ומובילה לנקודת אל-חזור: צליל גבוה המנוגן ffff. ברגע זה נדמה שהכול מתפרק ונשמעים רבעי-טונים מבלבלים, כאילו שגובהי הצליל נמסים אלה לתוך אלה. היצירה נחתמת בצלילים ממושכים – השרידים היחידים מן המלודיות המיקרו-טונאליות.

(ברונו מנטובני)

אוליבייה מסייאן (Olivier Messiaen): *Abîme des oiseaux*, הפרק השלישי מתוך הרביעייה לקץ הימים (1940)

את *Quatuor pour la fin du temps* (רביעייה לקץ הימים), לכינור, לקלרנית, לצ'לו ולפסנתר, חיבר מסייאן ב-1940, כשהיה כלא במחנה שבויים בגרליץ (Görlitz), שלזיה (כיום ב-Zgorzelec, פולין). היצירה בוצעה שם בביצוע בכורה, על ידי המלחין ושלושה מחבריו השבויים. במבוא לפרטיטורה כתב המלחין כי מקור ההשראה שלו הוא פסוקים אחדים מ"חזון יוחנן" (הברית החדשה; י: 1-2, 5-7). ביחס לפרק השלישי ביצירה (מתוך שמונה), *Abîme des oiseaux* (תהום הציפורים) לקלרנית סולו, כתב המלחין: "התהום היא הזמן, על צערו ולאוותו. הציפורים הן היפוכו של הזמן; הן תשוקתנו לאור, לכוכבים, לקשתות בשמיים, ולשירים עליזים."

קאיה סריאהו (Kaija Saariaho): *Duft* (2012)

היצירה *Duft* (ניחוח) חוברה לפי בקשתו של יורג וידמן, בהזמנת קרן המוסיקה על-שם ארנסט פון זימנס (Ernst Von Siemens) עבור תחרות הקלרנית הבינלאומית שנערכה בפרייבורג (Freiburg, גרמניה) ב-2012. היצירה חוקרת את היכולות הליריות של הכלי. יש לה שלושה פרקים וכותרותיהם: *Blütenstaub* (אבקת פרחים), *Blühend* (פורח), *Flüchtig* (חולף).

יורג וידמן (Jörg Widmann): *Fantasy* (1993)

המלחין מציג את הליטוש המעודן של צליל הקלרנית ביצירותיו *Fünf Bruchstücke* (חמישה פרגמנטים) לקלרנית ולפסנתר ובפנטסיה לקלרנית סולו. בעוד שבפרגמנטים נודע מקום מרכזי לרעש כאמצעי הבעה, הפנטסיה מבוססת בעיקר על הצליל המלווה הרומנטי הרגיל, ויש בה גיחות אירוניות למחול, למוסיקת-כליזמר ולג'אז – תחומי המוסיקה הקלה של הקלרנית. "פנטסיה היא יצירתי האמיתית הראשונה לכלי שלי. באמצעות הווירטואוזיות האקסצנטרית של היצירה ואופיה השמח והאירוני, היא משקפת את הניסיון עם שלושה קטעים לקלרנית מאת סטראווינסקי, משנת 1919, ואת החידושים הטונאליים שהופיעו לראשונה במוסיקה בכתביה לקלרנית של קרל מריה פון ובר (Carl Maria von Weber), ואת שניהם מוליכה היצירה הלאה בדרך חדשה. היצירה היא סצנה דמיונית קטנה, המאחדת את הדיאלוגים של אנשים שונים, מתוך קרבה רבה לרוח של הקומדיה דל'ארטה." (יורג וידמן)

הרצאה

17:45-16:15

Marco Momi: Proxemics and exactitude – Perspectives on writing for performers (Part I)

In his 2-part lecture composer Marco Momi will introduce his music and focus, particularly, on the cycles *Iconica*, *Nudi* and *Almost*. He will reflect on different topics such as the social dimension of the composing act, the formalization, the ecological writing and the relationship with the universe of electronics.

רסיטל פסנתר, בנגינת עפרה יצחקימרדכי סתר: *סונטה* (1982)קלוד דביסי (Claude Debussy): *Etude pour les Sonorités opposées* (אטיוד למצלולים מנוגדים) (1915)אראל פז: *מיניאטורות לפסנתר ולאלקטרוניקה* (2012)קלוד דביסי: *Etude pour les Degrés chromatiques* (אטיוד לצעדים כרומטיים) (1915)איתן שטיינברג: *צעדי מלאך* (1998)קלוד דביסי: *Etude pour les Arpèges composés* (אטיוד לארפז'ים מולחנים) (1915)לואיג'י נונו (Luigi Nono): *...sofferte onde serene...* לפסנתר ולסרט מגנטי (1976)

היצירות שבתכנית הקונצרט יוצאות מן השקט וחוזרות אליו. אמנם במקצתן יש לא מעט דרמות והתרחשויות דינמיות, אך כולן בוחרות בביטוי השקט, העדין, המופנם, כמרכז ההווה המוסיקלית. היצירות מאת סתר, נונו, ודביסי שייכות לתקופות המאוחרות בחייהם של מלחינים אלו ויש להן לא מעט מן המשותף – כולן חוקרות את הצליל עצמו ואת יכולתו של הפסנתר להפיק מצלולים ותהודות הנעים מהתפרצויות דרמטיות עזות עד לצלילים המתמזגים עם השקט.

מרדכי סתר: *סונטה* (1982)

היצירה משתייכת לתקופה השלישית והאחרונה ביצירתו של סתר – תקופה שהחלה ב-1967, מיד לאחר מלחמת ששת-הימים, ואשר כחצי מהיבול המוסיקלי שלה הוא יצירות לפסנתר סולו. בתקופות היצירה הקודמות שלו שאב סתר השראה באופן ישיר או עקיף מהמלודיה היהודית המזרחית. השראה זאת היוותה בסיס ליצירות המופת *קנטטה לשבת ותיקון חצות*, בין השאר. בתקופה המאוחרת ביצירתו נטש סתר כמעט לחלוטין את המלודיה העממית שריתקה אותו כל כך, אך עקרונות ארגון הצליל שגיבש לעצמו בתקופות המוקדמות נשתמרו. היצירות מבוססות על מודוסים מודאליים-דיאטוניים שפיתח בעצמו ועל תבניות קצב חוזרות. המודוסים מהווים בסיס למוטיבים, לנושאים ולהרמוניה.

סתר היה מזועזע מן האופוריה ושכרון הניצחון שלאחר מלחמת ששת-הימים. הוא הסתגר בתקופה זו, ופיתח ניכור גובר והולך לאווירה שהתהוותה סביבו. הביטוי המוסיקלי ברוב היצירות שחיבר בתקופה הזו הוא כשל אדם הספון בביתו ואוצר בתוכו זעם ותוכחה על שהוא רואה סביבו. המוסיקה מופנמת ושקטה – יוצאת מן השקט, חוזרת אל השקט ומתפרצת בין דממה לדממה בקיתונות של יגון וזעם.

קלוד דביסי (Claude Debussy): *אטיוד למצלולים מנוגדים* (1915)

האטיודים מאת קלוד דביסי שייכים לתקופת היצירה המאוחרת ביותר שלו – הם הולחנו בשנת 1915. בשלב זה דביסי כבר התרחק מרחק רב מההרמוניה הרומנטית של המאה התשע-עשרה, שהשפיעה על יצירותיו המוקדמות. אמנם כל אחד מהאטיודים סובב עדיין סביב מרכז טונאלי ברור, אך צירופי הצלילים כבר אינם פונקציונליים אלא משרתים עולם של גוונים וצבעים.

דביסי היה פסנתרן וירטואוז. באטיודים שלו הוא ממשיך את המסורת הרומנטית של אטיוד וירטואוזי כיצירה קונצרטנטית. כל אחד מהאטיודים בספר האטיודים מתייחס לפן אחר בצליל הפסנתרני או בטכניקה הפסנתרנית: **אטיוד למצלולים מנוגדים** בודק את האפשרות להתייחס לרגיסטרים ולמרקמים שונים בפסנתר כאל עולמות מוסיקליים מנוגדים; **אטיוד לצעדים כרומטיים** חוקר את האפשרויות ההרמוניות, המוטיביות והטכניות של הסולם הכרומטי; **ואטיוד לארפג'ים מולחנים** מעמת את הפסנתרן עם וירטואוזיות חדשה של נגינת ארפג'ים שאינם מבוססים על מערכת מז'ור-מינור אלא על אקורדים של צבע.

דביסי עצמו העיד, לעתים תכופות, שמקור ההשראה העיקרי שלו הוא הטבע. לדבריו, המוסיקה היא למעשה השתקפות של הטבע בצלילים: "רחש גלי הים, קו האופק, אוושת הרוח בעלים, צעקתה של ציפור – כולם משאירים בנו רושם וחותם. ופתאום, בלי שכלל נרצה, אחד מהזיכרונות האלו יוצא מתוכנו ומוצא את ביטויו בשפת המוסיקה".

(ד"ר עפרה יצחקי)

אראל פז: מיניאטורות לפסנתר ולאלקטרוניקה (2012)

תפקיד הפסנתר ביצירה מבוסס ברובו על יצירה לפסנתר ולאנסמבל שכתבתי ב-2008 ושמה **אלגיה לניצוץ**. מוטיב "הניצוץ", תנועה מהירה של מספר צלילים בקפיצות מנוגדות, מהווה בסיס רעיוני יחיד לחמשת הפרקים המנוגנים ברצף ע"י הפסנתר ולפסקול האלקטרוני. התיאום בין הפסקול לנגינה אינו דורש תיאום ודיוק ריתמי. אירועים מסוימים יתרחשו בצמידויות שונות בכל ביצוע.

(אראל פז)

קלוד דביסי: אטיוד לצעדים כרומטיים (1915)

איתן שטיינברג: צעדי מלאך (1998)

הצליל הבודד – סי' במול – הוא אבן היסוד של היצירה, והוא עובר בה כחוט השני עד להיעלמותו והפיכתו למעין נעדר-נוכח. שני תהליכים, המתרחשים בו זמנית, יוצרים את שלד היצירה ותוכנה: האחד הוא תהליך ארוך של הרחבה מהצליל הבודד אל אקורדים ואל מרקם קונטרפוקטי, ואז צמצום מחדש. התהליך השני הוא מסע שבו הצליל הבודד משנה את תפקידו ותפקודו באופן מתמיד, עד שהוא הופך לדבר אחר, לזיכרון של צליל. **צעדי מלאך** היא יצירה אודות טרנספורמציה, כזחל ההופך לפרפר, כאדם ההופך למלאך.

(איתן שטיינברג)

לואיג'י נונו (Luigi Nono): *sofferte onde serene...* לפסנתר ולסרט מגנטי (1976)

כמו האטיודים של דביסי, גם יצירתו של נונו, **...גלים בהירים מיוסרים...**, חוקרת את פוטנציאל הצליל והתהודה של הפסנתר – מהתמזגות עם שקט עד לגלים אדירים ולהתפרצויות מהדהדות. לואיג'י נונו הקדיש את היצירה לידידו הפסנתרן מאוריצי פוליני (Maurizio Pollini). פוליני ניגן אותה בביצוע הבכורה שלה וביצע את החומר המוקלט על הסרט האלקטרוני. על פי נונו,

היצירה חוברה זמן קצר לאחר שורה של אסונות שפקדה הן את משפחתו שלו ואת משפחת פוליני, ובכך קרבה אותו ואת פוליני זה לזה" בתוך העצבות של חיוכם האינסופי של הגלים הבהירים המיוסרים."

נונו ממשיך ומספר:

"בביתי שבונציה נשמע תדיר צלילם של פעמונים. צליליהם המגוונים מגיעים אלינו ביום ובלילה, דרך ערפל או באור השמש, ומביאים עמם תדירויות ומשמעויות שונות. אלו הם אותות של חיים מהים ומהלגונה. אלו הן הזמנות לעבודה ולהרהורים, אך גם אזהרות מהעתיד לבוא. וכך ממשיכים להם החיים, מתוך צורך מתמשך ב'איזון של העומק של קיומנו', כדברי קפקא."

"פוליני, כמבצע ביצוע חי, מוגבר על ידי פוליני, המנגן בפסנתר ממותקן ומוקלט על סרט מגנטי – ללא ניגוד, ללא קונטרפונקט. התוצאה – שני מישורים אקוסטיים המתמזגים זה בזה – מבטלת את אופיו המכני המנוכר של הסרט המגנטי. בין שני המישורים האקוסטיים האלו נחקרו הולדתו ועיצובו של הצליל עצמו, ובמיוחד השימוש בפדאל של הפסנתר והתהודות שהוא יוצר, שהן אולי הדהודים של 'העומק של קיומנו'."

"היצירה אינה 'אפיזודות' המובאות ברצף, אלא זיכרונות והוויות העולים אלו על גבי אלה והופכים כולם למערבולת בתוך תוכם של הגלים הבהירים."

(ד"ר עפרה יצחקי)

Olivier Messiaen: *The Crystal Liturgy*

Prof. Jörn Peter Hiekel: The processional theatre of Manos Tsangaris

The "Theatre of Stations" by Manos Tsangaris aims at overcoming the borders between various sections of today's music industry. This is done by a form of musical theatre, which lets unusual spaces become sites of intense musical experiences, with conscious alternation of miniature-like and larger formats. The musical representations are condensed by strategies of production that are strongly shaped by light effects and by the idea of change between certain realms of experience. The old idea of the *passage* is revived here, with deliberately open and irritating moments, and recognizable correspondence to basic conceptual ideas of the post-dramatic theatre.

ד"ר אליהו שות: הרעיון המוסיקלי – מטאפורה, מימסיס (חיקוי) והתייחסות עצמית

במשך תולדות המוסיקה המערבית, יצירת-מופת מוסיקלית הוגדרה לא רק לפי כוחה הריגושי, אלא לפי היצמדותה המיומנת לחומר המוגבל ולמערכת החוקים הפנימיים המנחים את הצגתו ופיתוחו של הרעיון המוסיקלי שלה. ברם, בעידן הפוסט-מודרני שאנו חיים בו, המושגים 'משמעות פנימית', 'ערך פנימי' ואחרים מוטלים בספק, וההכרח לבסס יצירה במבנה מוסיקלי אחיד נשלל לעתים קרובות. בחיפוש היצירתי הפרטי שלי, אני מנסה לשחזר את המושג המסורתי של אחדות כל החומר המוסיקלי, תוך הגדרה מחדש של הרעיון המוסיקלי כך שתכלול צורה, דרגות שינוי, מושגי מרחק, ואלמנטים אחרים (לפעמים מנוגדים). כתוצאה מכך מושג ריבוי של "קריאות מוסיקליות".

רסיטל קולי, בביצוע אתי בן-זקן

אורחת: מיה דונסקי, רקדנית בוטו

ג'ון קייג' (John Cage): קטע מתוך *Lecture on Nothing* (1959)ג'ון קייג': *חמישה טקסטים קצרים* (1959)לוצ'אנו בריו (Luciano Berio): *סקוונצה III* לקול אישה (1966); טקסט: מרקוס קוטר (Markus Kutter)יוסי מר חיים: *קיר האושר* לקול ולטייפ (1991); טקסט: מאיה בז'רנואיתן שטיינברג: *איפה תעינו, תודה רבה* לזמרת ולכלי-נגינה קטנים (2002); טקסט: דן פגיסאתי בן-זקן: *עושה פלא* לזמרת ולפס-קול (2014); טקסט: שמות ט"ואתי בן-זקן: *הטבת חלום* לזמרת, לקהל ולפס-קול (2015); טקסט: מן הגמרא

אתי בן-זקן ומיה דונסקי באלתור משותף

Marco Momi: Proxemics and exactitude: perspectives on writing for performers (Part II)

Abstract – see p.7

רסיטל פסנתר, בנגינת שירה לגמןמייקל פיזארו (Michael Pisaro): *Descending Series (I)* לפסנתר וגלי סינז (2009)אווה-מריה הובן (Eva-Maria Houben): *Lullaby* (2009)*Clouds* (2015)אנטון לוקושוויצה (Anton Lukoszevieveze): *Mapping Amnon* לסרט 8 מ"מ, לפסקול ולפסנתר (2015)

I

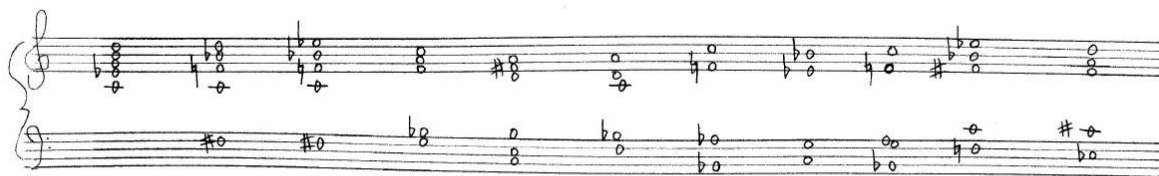
Handwritten musical notation on three systems of staves. The first system consists of two staves (treble and bass clef) with a single note on the bass staff. The second system consists of two staves (treble and bass clef) with a single note on the treble staff. The third system consists of two staves (treble and bass clef) with a single note on the treble staff and a single note on the bass staff. The notation is handwritten and includes various musical symbols such as clefs, notes, and accidentals.

a

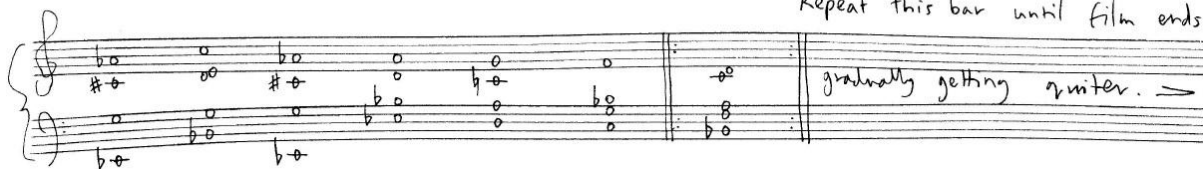
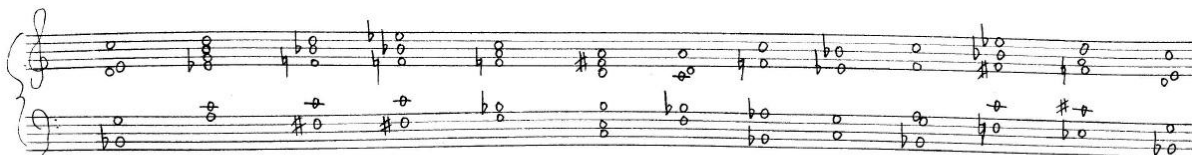
$\text{♩} = \text{ca. } 60, \text{ no grücken!}$

MAPPING

AMNON — PIANO

mp. play with pedal for each chord
make it luminous & beautiful like Bill Evans... ..

The Matchstick Man – György Kurtág

11:00-10:15 **קונצרט (מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים מצטיינים) (Avaloch Music Farm)**

ברמוח סופר קומבו (נריה צידון, סקסופון סופרן; יובל דרבקין, סקסופון אלט; אבי רפאלוב, סקסופון טנור; טל ידין, אור סוויסה – גיטרות; תום בר, פסנתר; שמעון גמבורג, גיטרה בס וקונטרבס; אייל גורביץ', תופים)

11:45-11:00 **קונצרט (מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים מצטיינים) (Avaloch Music Farm)**

דואו פּרֶפִּיקֶס (איתי ביינר, אורי יעקב – גיטרות)

חואקין רודריגו (Joaquín Rodrigo): *Allegro ma non troppo*, מתוך *Tonadilla* (1959)

ראובן סרוסי: *Pavane...* (2013)

אלכסנדר אוריה בוסקוביץ': *סוויטה שמית* (1946), בעיבוד לשתי גיטרות מאת אורי יעקב

Allegretto i

Andantino, rubato, teneramente ii

Andantino iii

Allegro non troppo iv

יובל שקד: *פְּרֶפִּיקֶס* (1989), מחזור אטודים לשני נגני גיטרה

חואקין רודריגו (Joaquín Rodrigo): פרק ראשון (*Allegro ma non troppo*), מתוך *Tonadilla* (1959)

במאה ה-18 בספרד, טונאדיה הייתה – בדומה לאינטרמצו באיטליה – סצנה קומית קצרה בעלת תוכן סאטירי, והיו בה קטעי רצ'יטיב, פרקי מקהלה ואריות. יצירתו של רודריגו, על שלושת פרקיה, היא בבחינת ייצוג של מהויות הטונאדיה, ושופעת גילויים והסתרות של היבטים מאפיינים מובהקים ושל דמיונות, רמיזות וניחושים. היצירה חוברה עבור צמד הנגנים אידה פרסטי (Ida Presti) ואלכסנדר לגויה (Alexander Lagoya).

ראובן סרוסי: *Pavane...* (2013)

היצירה נכתבה ביולי 2012 מתוך היזכרות ולזכרה של דנה רייך, בתם של ידידי, זוג מורי הגיטרה מחדרה מרסלו ודלית רייך ליל נדודים של הרהור על מותה הטראגי של דנה בתאונת-דרכים, בהיותה בת 17, שנתיים קודם לכן, לבש צורה במוחי כהתפשטות של מסה צלילית הנפרסת על פי מפעם של פאבאן ונעימה תואמת אך אובססיבית. הצליל גדל ומתפשט כעין ביטוי-אימה בלתי נשלט. חלק ב' מביא עיבוד/תרגום אוורירי של התהליך בדמות צלילים עיליים/בלתי חומריים, העולים עד לירידה בוואריאנטים שונים של לאמנטו שכבר נרמז בחלק הראשון. היצירה מסתיימת באופן מפתיע (גם עבורי כמלחין), בציטוט מתוך אופ' 19 מס' 2 מאת שנברג, המביא עמו רוח של השלמה או חזרה אל החיים. גם כותרתה של היצירה היא, כמובן, ציטוט קטוע. היצירה נכתבה תוך שעתיים בבוקר שאחרי. היא כוונה למטרה דידיאקטית – לשני מורים שיוכלו

להדגים ולהכניס באמצעותה את תלמידיהם לעולם המוסיקה העכשווית, עם התייחסות למסורות עבר. את נגינת הבכורה ביצעו תלמידיי בעבר אורי יעקב ושי סובול בתל-אביב, בסמוך לכתיבת היצירה.

(ראובן סרוסי)

אלכסנדר אוריה בוסקוביץ': סוויטה שמית (1946)

בוסקוביץ' חיבר את היצירה בתהליך ממושך, בניסיון למצוא מענה אסתטי אישי הולם ברגע היסטורי – גיבושו של ביטוי רוחני קולקטיבי בזמן ובמקום נתונים, תקומתה של התרבות היהודית במדינת ישראל. במקורה, היצירה נכתבה לפסנתר. כעבור זמן-מה תוזמרה, ואחר כך נוצרה גרסה מתוקנת לפסנתר.

יובל שקד: רישא (Präfix), מחזור אטיודים לשני נגני גיטרה (1989)

את היצירה חיברתי, על פי אמות המידה הפרטיים שלי, כמעט ב"משיכת קולמוס אחת", במשך כשבועיים, בתקופת שהייה בת חודשים אחדים בגרמניה, בימים טעונים, נפיצים ומרגשים מנקודת מבט היסטורית, פוליטית ותרבותית. מבחינה אישית, היצירה חתמה בבת-אחת פרק זמן מתוח של הימנעות מיצירה. את שמה נתתי לה בעקבות השלמת העבודה, כשהתברר לי שהיא מניעה אותי לחבר יצירה רחבת-היקף לשתי גיטרות ולאנסמבל קאמרי – ראזגדו.

בארבעה הפרקים של מחזור האטיודים נמסכו שלווה משונה שחדרה אז לחיי; געגועים לנבט, בתי בת החמש אז; חוב-חברות לפרידריך הרווג (Friedrich Herweg), נגן הגיטרה; וכְּעֶרָה להעיד על קיום כמלחין. שורת הכללים שגזרתי מן החומר הצלילי ומהנתונים האינסטרומטליים הציבה אותי לפני בעיות קומפוזיטוריות פשוטות לכאורה, וקשות מאוד לפתרון, למעשה (כפי שניכר, למשל, בשורת האקורדים החוזרים ונשנים המופיעה באחד האטיודים). ההתגברות על הבעיות הפיחה בי עליצות ילדית משהו ומילאה אותי סיפוק. בחלוף השנים אני חושב שהצליליות האופיינית של הגיטרות, הבוהקת ביתר שאת עקב הצורה המחזורית, הערימה על כללי העבודה שלי וחרצה כלפיהם לשון. החוויה הזאת מעוררת בי גלגול של אותה עליצות ילדית.

(יובל שקד)

הרצאה

13:45-12:15

Pierluigi Billone: Matter and Material in my solo compositions for electric guitar

Sound and human being acting the sound cannot be separated. Sound names this relationship, better to say: sound names every time this *connection*. In the actual sound culture (plural, chaotic, only apparently open), each object of attention and construction becomes a *material*. The composer is he who acts on sound material, the work is a construction of relationships between materials. Under a wider perspective, it deals even more with composition in a traditional sense, but with a generic Sound-Art, where the centre of the attention is not necessarily the sound.

The human being, who considers the sound (the reality) a material, reduces itself to an operator of the actual intellectual-cultural entertainment, an Artist, in a modern sense. In a sense, he himself becomes

material. To distinguish Material and Matter (Mater – Latin) seems a preliminary and necessary step to find again the relationship. The approach is different, what is possible to think and to do is different, the relationships are different, and the method of working is different: the whole relationship changes.

הרצאה

16:30-16:15

Dr. Alfred Tauber: Avaloch Music Farm

קונצרט (מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים מצטיינים) (Avaloch Music Farm)

17:15-16:30

אנסמבל אור רוזנפלד (יובל תמיר, תופים; רותם צלישר, גיטרה; אור רוזנפלד, בס)

Miles David (1926-1991): *So what* (1959)

Clifford Brown (1930-1956): *Sando* (1954)

Ángel Cabral (1911-1997): *La foule* (1957)

Alfred James Ellis (b. 1941): *The chicken* (1977)

יוני רכטר (נולד ב-1951): קלפתי תפוז (1989)

[חברי אנסמבל אור רוזנפלד]: *Horse marriage* (2015)

Duke Ellington (1899-1974): *Caravan* (1962)

Duke Ellington: *Prelude to kiss* (1957)

Charlie Parker (1920-1955): *Donna Lee* (1947)

קונצרט (מלגת אוניברסיטת חיפה לאנסמבלים מצטיינים) (Avaloch Music Farm)

18:00-17:15

אנסמבל gulaza (יגאל מזרחי, שירה; בן אילון, גוני אפריקני וכלי-נקישה; יאן אילון, גיטרות; הילה אפשטיין, צ'לו)

בחדש יולי 2013 חשפה נדא-אל-אהדל, ילדה בת 11 מתימן, ברשתות החברתיות את הסיפור של נשות תימן. באומץ לב רב היא חמקה אז מנישואין כפויים לגבר סעודי עשיר.

בתימן נהוג לחתן נערות כשעודן בנות 11-15, עם גברים שאינם מכירות. הן נאלצות לעקור מבית הולדתן למחוזות רחוקים, אל עתיד עלום ובלי לדעת אם ישובו לראות את משפחותיהן. "שירת הנשים" או שירת החול (בערבית) היא השירה העממית שעברה מפה לאוזן במשך מאות בשנים. במסגרתה יצרו נשים לעצמן עולם רוחני וביטאו את כאביהן ואת יצריהן הכלואים. לשירה היה אופי אלתורי, והיא ליוותה את הנשים בחיי היומיום, בעבודות הבית השונות שלהן – טחינת קמח, כביסה, בישול, טווייה, קליעת סלים ועוד – וכן בטקס ה'חינה', בעת הפרידה מן המשפחה.

האנסמבל מציג את הדברים בעטיפה מוסיקלית חדשה, המושפעת מוסיקה אפריקנית, מוסיקה תימנית מסורתית ומוסיקה קלאסית.

רסיטל גיטרה חשמלית, בנגינת ירון דויטש (אנסמבל ניקל)

Pierluigi Billone: *Sgorgo Y* for electric guitar (2013)

Pierluigi Billone: *Sgorgo N* for electric guitar (2013)

פיירלואיג'י בילונה: *Sgorgo Y* לגיטרה חשמלית (2013)

מוקראי (Mokurai) אמר: "אתה יכול לשמוע את צלילן של שתי ידיים כאשר מוחאים כף אל כף; עכשיו הצג לי את צלילה של יד אחת." היצירה *Sgorgo Y* חוברה עבור ידו השמלאית של ירון דויטש.

פיירלואיג'י בילונה: *Sgorgo N* לגיטרה חשמלית (2013)

מוקראי (Mokurai) אמר: "אתה יכול לשמוע את צלילן של שתי ידיים כאשר מוחאים כף אל כף; עכשיו הצג לי את צלילה של יד אחת." היצירה *Sgorgo Y* חוברה עבור ידו השמלאית של ירון דויטש והיא מחוות הוקרה אישית ללואיג'י בנו.

(פיירלואיג'י בילונה)

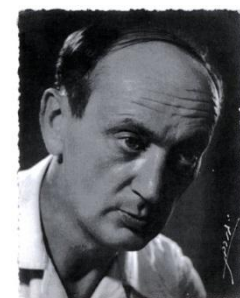
ביוגרפיות

עידו אזרד

נולד בשנת 1986 בירושלים. בוגר האקדמיה למוסיקה ירושלים, ובעל תואר שני ושלישי (תואר סולן) בהצטיינות מבית הספר הגבוה למוסיקה בטרואינגן (Trossingen), גרמניה, בהדרכתו של פרופ' חן הלוי. מתמחה גם בנגינה בכלי התקופה, וסיים תואר שני בהצטיינות, אף הוא בטרואינגן. עם מוריו נמנים פרופ' וולפגנג מאייר, ארנסט שלאדר, דודו כרמל, איליה שוורץ ואילן שול. את שירותו הצבאי עשה כמוסיקאי מצטיין. זכה במלגות קרן התרבות אמריקה ישראל בקלרנית ובמוסיקה קאמרית בשנים 2004-2011. בשנים 2010/11 הוענקה לו מלגה מטעם מדינת באדן וירטמברג, גרמניה. זכה בתחרות בית הספר הגבוה למוסיקה בטרואינגן, בתחרות פאול בן-חיים, ובפרסים הראשונים בתחרויות האקדמיה למוסיקה בירושלים. הופיע כסולן עם תזמורת "סולני תל-אביב" התזמורת הסימפונית ירושלים, הסימפוניטה באר שבע, התזמורת הסימפונית של בית הספר הגבוה בטרואינגן, הסימפוניטה למוסיקה מודרנית טרוואינגן, ותזמורת האקדמיה למוסיקה בירושלים. ניגן רסיטלים באירופה, קנדה, ארה"ב וישראל, והקליט לתחנות רדיו וטלוויזיה באוסטריה, גרמניה וישראל. בשנת 2012 ביצע עם הקלרנית חן הלוי את הדואו לשני קלרניות מאת פיליפ הרסנט בבכורה עולמית. השתתף בפסטיבלים חשובים, וביניהם פסטיבל היצאקר (גרמניה), les muséiques (שווייץ), פסטיבל קול המוסיקה בגליל העליון, פסטיבל הצעירים בביירוית (גרמניה), פסטיבל IJOA (גרמניה), פסטיבל המוסיקה איידלווילד בקליפורניה ובחג המוסיקה הישראלית. שיתף פעולה עם אמנים ידועי-שם ומוזמן בקביעות לנגן בתזמורת הקאמרטה הישראלית ירושלים, תזמורת "סולני תל-אביב" ובתזמורת הסימפונית ירושלים.

אלכסנדר אוריה בוסקוביץ'

נולד בקלז', טרנסילבניה, ב-1907. בילדותו למד נגינה בפסנתר. השתלם בקומפוזיציה בפריס, אצל פול דיקא ונדיה בולאנז'ה. אחר כך התמנה לקורפטיטור ומנצח באופרה של עיר הולדתו. הגיע לארץ-ישראל לרגל ביצועה, ב-1938, של יצירתו *שרשרת הזהב* על ידי התזמורת הארצישראלית (לימים: הפילהרמונית הישראלית). נמנה עם מייסדי האקדמיה למוסיקה בתל-אביב. בוסקוביץ' נעשה לאחד ממתווי הדרך המובהקים של המוסיקה הישראלית. נפטר בתל-אביב, ב-1964.

פיירלואיג'י בילונה (Pierluigi Billone)

© Benjamin Chelly

נולד ב-1960 באיטליה ומתגורר בווינה. למד קומפוזיציה בהדרכת סלבטורה שארינו (Salvatore Sciarrino) והלמוט לאכנמן (Helmut Lachenmann). יצירותיו בוצעו על ידי הטובים שבאנסמבלים ובפסטיבלים החשובים ביותר למוסיקה חדשה. המוסיקה שלו משודרת דרך קבע בתחנות שידור באירופה. הוא עובד בשיתוף פעולה הדוק עם המנצל אמיליו פומאירקו (Emilio Pomarico), נגני כלי-הנקישה כריסטיאן דירשטיין (Christian Dierstein) ואדם וייסמן (Adam Weisman), נגנית הבסון לורליי דולינג (Lorelei Dowling), הווילנית ברברה מאורר (Barbara Maurer), דואו הקלרנית שטומפ-לינסהולם (Stump-Linshalm), והזמרים פרנק ורנר (Frank Wörner) ואלדה קאיילו (Alda Caiello). בילונה זכה בפרסי קומפוזיציה נכבדים שונים. בשנים 2006-2008 לימד קומפוזיציה באוניברסיטה למוסיקה בגראץ (Graz), בשנת 2009 באוניברסיטה למוסיקה בפרנקפורט, ובשנים 2010-2012 שוב בגראץ.

אתי בן-זקן

תצלום: נופר הורוביץ

אמנית-קול ויוצרת רב-תחומית. כזמרת קונצרטים היא מופיעה על מטב הבימות בישראל ובחו"ל ביצירות עכשוויות שמרביתן נכתבות במיוחד לקולה. היא זוכה לשבחים גם כמבצעת של מוסיקה אתנית בקשת רחבה של שפות, ומרבה לשתף פעולה עם בן-זוגה, המלחין איתן שטיינברג, בפרויקטים של מוסיקה עכשווית, מוסיקה אתנית, ומופעי תיאטרון-מוסיקה. הקלטותיה מושמעות תדיר בתחנות רדיו בישראל, אירופה וארצות-הברית, בטלוויזיה ובסרטים תיעודיים. בן-זקן מוכרת גם יוצרת רב-תחומית: שני רומנים מפרי עטה ראו אור ב"ספרית פועלים"; שבעה מופעי תיאטרון-מוסיקה והצגות רב-לשוניות שכתבה, ביימה ועיצבה, הוצגו בפסטיבלים בישראל ובחו"ל; מיצבי-קול שיצרה מלווים תערוכות ויצירות וידאו-ארט של אמנים שונים. השכלתה כוללת לימודי מוסיקה באקדמיה ע"ש רובין בירושלים, לימודי בימוי ופרפורמנס בבית-הספר לתיאטרון חזותי בירושלים, וכן תואר ראשון ותואר שני, שניהם בהצטיינות, בחוג לספרות של אוניברסיטת חיפה. מאז 2004 היא מלמדת בחוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה. ב-2013 ייסדה עם איתן שטיינברג את האנסמבל הרב-תרבותי והרב-סגנוני "מודאליוס".

קלוד דביסי (Claude Debussy)

נולד בסנט ז'רמן (Saint-Germain-en-Laye) ב-1862. למד בקונסרבטוריון של פריס וזכה ב-1884 בפרס רומא. בתחילת עבודתו ניכרת זיקתו לרומנטיקה הגרמנית (לשופן מבחינה הרמונית, ולואגנר) והשפעות של מוסיקה רוסית ומן המזרח הרחוק. הסגנון האימפרסיוניסטי שיצר, ניזון מן האסתטיקה של הספרות, השירה והציור של זמנו) פועל במסגרת הרמוניה שהיא עדיין טונאלית, אולם קישורים מסורתיים מועתקים בה אל ממדים של הבעה חושנית. צבעוניות צליל זורמת ושקופה. ביצירותיו המאוחרות ניכרת מגמה לכתיבה ברורה וחדה, שאלמנטים לינאריים מחוזקים בה. דביסי נפטר בפריס ב-1918.

בין יצירותיו: האופרה פליאס ומליסנדה (*Pelléas et Mélisande*, 1902); פרלוד לאחר הצהריים של הפאון (*Prélude à l'après-midi d'un faune*, 1894); הים (*La mer*, 1905); תמונות (*Images*, 1912).

ירון דויטש

כשהיה בן 18 הוביל ירון דויטש את הלהקה הראשונה שלו ("אופק III"), שלישית פיוז'ן שביצעה את יצירותיו הוא. ב-1999 החל ללמוד באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, בהדרכת סטיב פסקוף ויוסי לוי. ב-2006 ייסד עם נגן הסקסופונים גן לב את "אנסמבל ניקל". במסגרת זאת וכסולן הביא לביצועי בכורה יצירות מאת מיכאל בייל (Michael Beil), פרנק בדרוסיאן (Franck Bedrossian), פיירלואיג'י בילונה (Pierluigi Billone), רפאל סנדו (Raphaël Cendo), חיה צ'רנובין, קלמנס גאדנשטטר (Clemens Gadenstätter), ברנרד גאנדר (Bernard Gander), פיליפ אורל (Philippe Hurel), אדוארדו מוגילנסקי (Eduardo Moguillansky), מרקו מומי (Marco Momi), הלמוט ארינג (Helmut Oehring), סטפן פרינס (Stefan Prins), מיכאל ורטמילר (Michael Wertmüller) ורבים אחרים. הוא מנגן בקביעות עם אנסמבל קלנגפורום (Klangforum), וינה, וניגן כאורח עם אנסמבלים בכירים ותזמורות נודעות, תחת שרביטם של מלחינים ידועי-שם. יחד עם בריאן ארכינל (Brian Archinal) והמלחין סטפן פרינס הוא חבר בשלישיית האימפרוביזציה Ministry of Bad Decisions. ירון דויטש הוא המנהל האמנותי של "צליל מעודכן" – קורס קיץ בינלאומי ופסטיבל למוסיקה בת-זמננו הנערך מדי שנה בישראל.

מיה דונסקי

אמנית רב-תחומית, רקדנית בוטו, כוריאוגרפית וציירת. החלה את דרכה בעולם הבוטו בשנת 1985 כתלמידתו של המאסטר אונו קאזואו (Ohno Kazuo) אבי תנועת הבוטו. חייתה, למדה ויצרה ביפן במשך שש שנים. מאז 1998 דונסקי מנחה כיתות אמן וסדנאות בוטו בישראל. היא יוצרת ומופיעה בעיקר כסולנית, ומקצת יצירות המחול שלה הן דואטים, עבודות אנסמבל ועבודות וידאו ווידאו-דאנס. דונסקי מעצבת את פסי הקול לעבודותיה, את התפאורה, התלבושות, הארט והקונספט. עבודות המחול שלה מבוססות על אימפרוביזציה. דונסקי יוצרת ומציגה את עבודותיה בארץ ובחו"ל ומנחה סדנאות ציור בשיטה שפיתחה, "Space-color-consciousness". עבודות הציור שלה נמצאות באוספים מוזיאליים ופרטיים בישראל, ניו-יורק, טוקיו, פריס, ברלין ובאזל.

אווה-מריה הובן (Eva-Maria Houben)

נולדה ב-1955 ולמדה חינוך מוסיקלי בבית הספר הגבוה למוסיקה Folkwang באסן (Essen), ונגינה בעוגב בהדרכת גיזברט שניידר (Gisbert Schneider). לימדה גרמנית ומוסיקה בבתי-ספר תיכוניים. בעקבות השלמת לימודים לתואר דוקטור ולימודי פוסט-דוקטורט במוסיקולוגיה, הרצתה באוניברסיטת מרקטור (Mercator) בדואיסבורג (Duisburg) ובבית הספר הגבוה למוסיקה על-שם רוברט שומאן בדיסלדורף. משנת 1993 היא מלמדת במכון למוסיקה ולמוסיקולוגיה באוניברסיטת דורטמונד. פרסמה ספרים רבים על מוסיקה בת-זמננו, על מלחינים עכשוויים, ועל מוסיקה מסורתית שמקשיבים לה "באזניים חדשות".

אווה-מריה הובן מופיעה כנגנית עוגב מזה שלושים שנים. היא נמנית עם קבוצת המלחינים Wandelweiser ויצירותיה רואות אור בהוצאת הקבוצה. ברשימת יצירותיה חיבורים לעוגב, לפסנתר, לקלרנית, לטרומבון, לצ'לו וכלי סולו אחרים, יצירות לקול ולפסנתר, יצירות לכלי-נשיפה, לאנסמבלים קאמרליים, לתזמורות ולקול ולתזמורת.

ירן פטר היקל (Jörn Peter Hiekel)

למד מוסיקולוגיה ותולדות האמנות, וכן נגינה בקונטרבס, בקלן (Cologne) ובבון (Bonn). פעל שנים אחדות כמחבר וכעורך עבור תחנות שידור והוצאות לאור. ב-2007 הוענק לו תואר דוקטור מטעם האוניברסיטה הטכנית בברלין. כיום הוא פרופסור למוסיקולוגיה בבית הספר הגבוה למוסיקה בדרזדן (Dresden) ומנהל את המכון למוסיקה חדשה של המוסד. כמו כן, הוא מרצה לתולדות המוסיקה ולאסתטיקה של

המוסיקה בבית הספר הגבוה לאמנויות בציריך. עוד הוא מכהן כראש החטיבה למוסיקה באקדמיה לאמנויות של חבל סקסוניה, כיושב הראש של המכון למוסיקה חדשה ולחינוך למוסיקה בדארמשטט (Darmstadt), וכמנהל הפרויקט KlangNetz דרזדן.

יורג וידמן (Jörg Widmann)

תצלום: Marco Borggreve

נולד במינכן ב-1973. למד נגינה בקלרנית בבית הספר הגבוה למוסיקה בעיר הולדתו, בהדרכת גרד שטארקה (Gerd Starke), ואחר כך בבית-הספר ג'וליארד בניו-יורק. החל בגיל 11 למד קונמפוזיציה, בין היתר אצל הילר (Willfried Hiller), הנצה (Hans Werner Henze), גבלס (Heiner Goebbels) ורים (Wolfgang Rihm).

וידמן מרבה לנגן מוסיקה קאמרית ומשתף פעולה עם טובי המוסיקאים. נעגן כסולן עם תזמורות מובילות, תחת שרביטיהם של גדולי המנצחים. קונצ'רטים אחדים לקלרנית חוברו והוקדשו לו, בין השאר על ידי וולפגנג רים, ריימן (Aribert Reimann) והוליגר (Heinz Holliger). כמלחין וכקלרנית הופיע בפסטיבלים יוקרתיים. משנת 2001 הוא משמש פרופסור לקלרנית בבית הספר הגבוה למוסיקה בפרייבורג, ומ-2009 הוא מלמד שם גם קונמפוזיציה. יצירתו ופעילותו המוסיקלית זיכו אותו בפרסים בינלאומיים רבים.

עפרה יצחקי

בגיל חמש החלה בלימודי הפסנתר אצל נעה בלאס, וניגנה את קונצרט הבכורה שלה במוזיאון תל-אביב בגיל שמונה. לאחר שהשלימה את שירותה הצבאי בתזמורת צה"ל, למדה לתואר הראשון באקדמיה ע"ש רובין בירושלים, בהדרכתו של ד"ר זכריה פלאוין. היא המשיכה את לימודיה בבית-הספר ג'וליארד, ניו-יורק, במלגה על-שם ולדימיר הורוביץ, ובשנת 2006 סיימה את הלימודים בתואר דוקטור לאמנות המוסיקה, בהדרכת ג'רום לוונטל וג'קוב לטאינר בשנת 2007 הוזמנה על-ידי הפסנתרן פאול באדורה-סקודה להשתלם בהדרכתו בווינה, במיוחד במוסיקה מאת באך ובקלאסיקה הווינאית.

יצחקי זכתה בתחרות המילניום לנגינת מוסיקה עכשווית לפסנתר מטעם קרנגי הול, והופיעה בפסטיבלים חשובים למוסיקה חדשה. מאז שנת 2007 היא מופיעה בסדרת רסיטלים מוסברים של מוסיקה ישראלית לפסנתר בארה"ב, בגרמניה ובארץ. בעונת הקונצרטים האחרונה ניגנה כסולנית את קונצ'רטו "הקיסר" מאת בטהובן עם תזמורת ירושלים רשות השידור ואת הקונצ'רטו לפסנתר מאת ליגטי עם "אנסמבל

המאה העשרים ואחת". עפרה יצחקי נמנית עם סגל הוראת הפסנתר בפקולטה לחינוך מוסיקלי במכללת לוויןסקי לחינוך בתל-אביב, ומשמשת כשופטת בתחרויות "פרס ראש הממשלה למלחינים" ו"תחרויות האביב" למוסיקאים צעירים.

שירה לגמן

תצלום: חגי כהן-מילוא

ילידת 1981, פסנתרנית ויוצרת. בעלת תעודת אמן מטעם ניו-אינגלנד קונסרבטורי בבוסטון, ארה"ב, ותואר שני בהצטיינות מביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל-אביב. למדה בהדרכתם של הפסנתרנים אלכסנדר קורסנטיה, מיכאל בוגוסלבסקי ונטשה טדסון. זכתה במלגות הצטיינות בברלין, בוסטון ותל-אביב, והוזמנה לכיתות אמן עם אמנים מובילים בעולם. בין אולמות הקונצרטים האחרונים שבהם הופיעה כסולנית: מוזיאון הצייד והטבע בפריס, בית לה קורבוזיה בפריס, ג'ורדן הול בוסטון, מוזיאון חיפה לאמנויות, גלריה יפו 23, אולם "התיבה", אוניברסיטת חיפה ועוד. היא חברה באנסמבל למוסיקה חדשה קבוצת מוסיקה נובה משנת 2006.

הופיעה במספר הפקות במסגרת אופרה פרינג' בניצוח עומר ולבר, והוזמנה לנגן עם אנסמבל המאה-21 תחת שרביטם של המנצחים ג'ולט נאג' ואילן וולקוב. לצד פעילותה האמנותית כפסנתרנית סולנית ובהרכבים קאמרליים, שירה לגמן יוזמת שיתופי פעולה חדשניים עם מגוון תחומים – האמנות הפלסטית, המחול והעיצוב. עם שיתופי הפעולה האחרונים ניתן למנות יצירת עבודה חדשה לאנסמבל קאמרי וצייר במסגרת הביאנלה החמישית לרישום ירושלים; הופעות מחול בפסטיבל המחול "ריקודי חדר" עם הרקדנית ענת שמגר והמלחינה קיקי קרן-הוס; הופעה בפסטיבל "צליל מעודכן"; יצירת מופע פרפורמנס לצ'לו ולשני רמקולים ב"גלריה הקיבוץ"; הנחיית סדנת מעבדה לאלתור בשני פסנתרים במרכז למוסיקה ע"ש פליציה בלומנטל; עבודה עם אמנית הוידאו הבריטית קתרין ג'ב במגוון פרויקטים, ביניהם עבודות לבית האופנה קום-דה גרסון ובולגרי; יצירת מוסיקה מקורית לתסכית רדיו "גלות" שיצא בהוצאת "אינטרוול"; וכתבת פסקול לסרטי אנימציה. לגמן מרבה לעסוק בחקר היחסים הגלומים במפגש בין מוסיקה לציור. דרך קריאה וניתוח של פרטיטורות גרפיות, ובחקר היחס שבין קו-מצויר-יוצר-דימוי, לקו-מוסיקלי-יוצר-מנגינה ושאלת תרגומם זה לזה, באמצעות שילוב של שפות תיווי חדשניות עם שפות עיצוב שונות.

בשנתיים האחרונות משמשת שירה לגמן מנהלת אמנותית שותפה באנסמבל מוסיקה נובה. במסגרת זאת היא אוצרת קונצרטים למוסיקה עכשווית ואקספרימנטלית. הופעותיה כפסנתרנית זכו לשבחי העיתונות.

אנטון לוקשוויצה (Anton Lukoszevieve)

כצ'לן, הופיע על בימות החשובים שבפסטיבלים באירופה ובארצות-הברית, הוקלט עבור תחנות שידור רבות וניגן עם תזמורות ידועות. עבד עם מלחינים ואמנים מבצעים ידועי-שם. עושה ימוש בקשת מעוקלת ("קשת באך"), כדי לפתח רפרטואר חדש לצ'לו. הציג את עבודות האמנות הפלאסטית שלו בחללי תצוגה חשובים. אנטון לוקשוויצה הוא מייסדו ומנהלו של האנסמבל Apartment House וחבר בקבוצה Zeitkratzer.

מרקו מומי (Marco Momi)

Guido Suardi©

למד נגינה בפסנתר, ניצוח וקומפוזיציה בפרוג'ה (Perugia), שטראסבורג, האג, רומא, דארמשטט ופריס. עם מוריו לקומפוזיציה נמנים צ'יפארדיילו צ'ארדי (Fabio Cifariello Ciardi) ופדלה (Ivan Fedele). בשנים 2007-2010 למד ועבד ב IRCAM -בפריס. יצירותיו זיכו אותו בפרסים בתחרויות קומפוזיציה שונות, וביניהם – ב-2008 – בפרס קרניכשטיין (Kranichstein), דארמשטט. בשנת 2010/11 היה מלחין הבית באקדמיה לאמנויות ברלין, ב-2012 בטורינו וב-2013 במילאנו. את יצירותיו מבצעים אנסמבלים נודעים בכל רחבי העולם. משנת 2008 מלמד מומי בקונסרבטוריום שונים באיטליה. כיום הוא מלמד קומפוזיציה בקונסרבטוריון בסאסרי (Sassari).

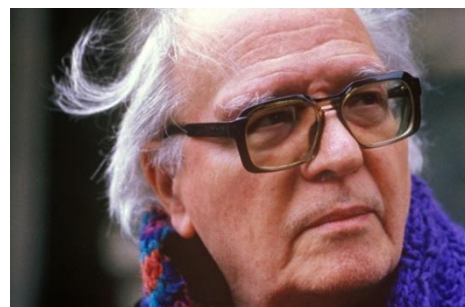
ברונו מנטובני (Bruno Mantovani)

© C. Daguet / Editions Henry Lemoine

נולד ב-1974. הקריירה הבינלאומית שלו נפתחה בעקבות זכייתו בחמישה פרסים מטעם הקונסרבטוריון של פריס. יצירותיו נוגנו על ידי הטובות שבתזמורות בעולם, הוא שיתף פעולה עם אמנים מבצעים בעלי מוניטין ועם מנצחים מובילים. משנת 2010 הוא משמש מנהל הקונסרבטוריון של פריס.

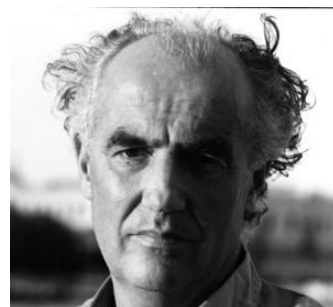
אוליבייה מסיאן (Olivier Messiaen)

תצלום: Francois Lochon/Gamma-Rapho

נולד ב-1908. למד בקונסרבטוריון של פריס, בין היתר אצל דיפרה (Marcel Dupré). שימש נגן עוגב ראשי בכנסיית La Trinité בפריס, מ-1930 עד סמוך למותו. מקורות ההשראה של יצירתו הם משקלים יוניים, מסורת המוסיקה ההינדית, דודקפוניה, המוסיקה של דביסי, שירת ציפורים, ואמונתו הדתית (הקתולית) היוקדת. נפטר ב-1992. חיבר, בין היתר, יצירות סימפוניות (*Turangalila-symphonie*, 1946-1948), מוסיקה לפסנתר (*Vingt Regards sur l'enfant Jésus*, 1945; *Catalogue d'oiseaux*, 1959), מוסיקה לעוגב (*La Nativité du Seigneur*, 1935; *Les Corps glorieux*, 1939), מוסיקה קאמרית (*Quatuor pour la fin du temps*, 1941), ואופרה (*Saint-François d'Assise*, 1975-1983). נפטר ב-1992.

לואיג'י נונו (Luigi Nono)

נולד בוונציה ב-1924. החל ב-1941 למד אצל מליפירו (Gian Francesco Malipiero). ב-1946 הכיר את מדרנה (Bruno Maderna) והחל ללמוד אצלו. ב-1946 ביקר עם מדרנה בקורס הניצוח של שרכן (Hermann Scherchen) בוונציה. ב-1950 השתתף לראשונה בקורס הקיץ הבינלאומיים למוסיקה חדשה בדארמשטט (Darmstadt). ב-1952 נעשה חבר במפלגה הקומוניסטית האיטלקית. ב-1955 נשא לאישה את נוריה, בתו של ארנולד שנברג. ב-1958 נסע לגרמניה המזרחית, לפראג ולפולין, ב-1962 – לברית-המועצות, ב-1965 לארצות-הברית, וב-1967 לארצות באמריקה הלטינית. בשנים 1976-1979 התלבט התלבטויות קיומיות עקרוניות ביחס לדרכו הקומפוזיטורית. מיד אחר כך התחיל בעבודה באולפן הניסיוני למוסיקה אלקטרונית בפרייבורג (Freiburg), גרמניה, ופיתח "תיאטרון-מוסיקה חדש" תוך שימוש ניכר באלקטרוניקה. נפטר בוונציה ב-1990.

ראובן סרוסי

נולד באורוגוואי בשנת 1959 ועלה ארצה בשנת 1974. היה תלמידים של פרננדו דיאז קינטנה (Fernando Díaz) באורוגוואי, ומנשה בקיש בישראל, והשתלם בכיתות אמן אצל אמנים ידועי שם. ראובן סרוסי הוא אורח תדיר בפסטיבלים ובאירועים מוסיקליים חשובים שונים בארץ ובעולם. הופיע כסולן עם תזמורות ועם אננסמבלים שונים (בין השאר, "אנסמבל מודרן"). במסגרות אלה וברסיטלים ביצע לראשונה בארץ יצירות רבות מאת מלחינים עכשוויים מן העולם כמו גם יצירות רבות פרי עטם של מלחינים ישראלים שרובן הוזמנו ו/או הוקדשו לו. הופיע ברסיטלים בארצות שונות – גרמניה, שווייץ, יוון, אנגליה, אירלנד, גרזיה, ארמניה, בלגיה, מדינות שונות באפריקה, ארצות הברית, ארגנטינה ואורוגוואי – וכן ערך כיתות אמן בברזיל ובספרד.

תקליטור של יצירות מופת מן המאה העשרים לגיטרה בנגינתו הופק בחברה האיטלקית Nuova Era וזכה לביקורות נלהבות. הקליט גם תקליטור עם החלילן ליאור איתן עבור חברת Meridian האנגלית, ובו עיבודיו ליצירות באך, מוצרט, בטהובן ושוברט. כמלחין זכה בפרסים שונים, ביניהם שני פרסי אקו"ם ב-1992, פרס ראש הממשלה ב-1994 ופרס על מפעל חיים מטעם אקו"ם ב-2012. הוזמן להשתתף בפסטיבלים שונים בעולם וזכה לביצועים ולהקלטות של תזמורות (הפילהרמונית הישראלית, והסימפוניות של ירושלים וחיפה, הקאמרית הקיבוצית) והרכבים למוסיקה עכשווית ונגנים בולטים בארץ; ובעולם – האנסמבלים "מודרן", "אוריול" (Oriol), "ניו-ג'וליאד" (New Juilliard), "קונטיניום" (Continuum), "קוארטטו לטינו-אמריקני" (Cuarteto latinoamericano), New Music Studio של מוסקבה, "מוזאיק" (Mosaik) ועוד.

ראובן סרוסי מרכז את לימודי הקומפוזיציה בבית-הספר למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל-אביב.

קאיה סריאהו (Kaija Saariaho)

© Priska Ketterer

נולדה בהלסינקי ב-1952. למדה באקדמיה למוסיקה על-שם סיבליוס, בהדרכת היינין (Paavo Heininen), לינדברג (Magnus Lindberg) ועוד, ובמהלך תקופת הלימודים ייסדה את הקבוצה Ears Open. המשיכה בלימודיה בפרייבורג, אצל פרניהו (Brian Ferneyhough) והובר (Klaus Huber), השתתפה בקורסי הקיץ למוסיקה חדשה בדארמשטט, ומ-1982 השתלמה ועבדה ב-IRCAM בפריס. טכניקות העבודה שפיתחה שם והיכרותה עם המוסיקה הספקטראלית השפיעו על כתיבתה התזמורתית. עם יצירותיה התזמורתיות נמנות (1984) *Verblendungen*, (1989) *Du Dristal*, (1990) *...à la Fumée* ו-(1997-1994) *Graal theater*. אופרה

פרי-עטה, *L'Amour de loin*, הועלתה לראשונה בזלצבורג בשנת 2000, וב-2010 הועלתה בליון האופרה *Emilie*. חיברה גם יצירות קוליות, וביניהן *La Passion de Simone* (2006/07). סביב שנת 2000 חל שינוי מסוים בסגנון כתיבתה. סריאהו משתפת פעולה עם מוסיקאים מבצעים ועם מנצחים ידועי-שם וזכתה בפרסים יוקרתיים.

מרדכי סתר

נולד בנובורוסיסק, רוסיה, ב-1916. ב-1926 עלה עם משפחתו לארץ-ישראל. ב-1932 נסע ללמוד בפריס (קומפוזיציה אצל פול דיקא ונדיה בולאנזה; פסנתר אצל לזר לוי). כעבור כחמש שנים חזר לתל-אביב, והחל ללמד במדרשה למורים למוסיקה. ב-1951 הצטרף לסגל האקדמיה למוסיקה בתל-אביב, ובה לימד עד 1985. נפטר בתל-אביב, ב-1994.

סתר למד את המוסיקה של יהודי תימן ואת החזנות הספרדית ויישם חומרים מהן בטכניקות פוליפוניות מן הרנסאנס. לכתיבתו הקולית (הקנטטה לשבת, 1940; *תיקון חצות*, 1957-1963) נודעה השפעה ניכרת על סגנונה המתפתח של המוסיקה הישראלית. בשנות החמישים והשישים חיבר יצירות קאמריות רבות (*מוסיקה קאמרית* 1970) ומוסיקה למחול. בערוב ימיו התמסר לחיבור יצירות לפסנתר ופיתח בהן לשון מוסיקלית ייחודית.

אראל פז

נולד בישראל ב-1974, מלחין ומורה למוסיקה. בשנת 2006 זכה בפרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים. בעל תואר ראשון ומוסמך הוראה מן הפקולטה לקומפוזיציה וניצוח באקדמיה למוסיקה ולמחול ע"ש רובין בירושלים (מוריו לקומפוזיציה היו ד"ר ארי בן-שבתאי ופרופ' מרק קופיטמן). זכה בפרסי הלחנה שונים, בניהם פרס ראשון ופרס הקהל בתחרות בינלאומית שנערכה בסיאול, קוריאה, 2001; פרס ראשון בתחרויות ליברסון 2000 ו-2006 ופרסי אקו"ם. יצירותיו בוצעו ע"י גופי ביצוע רבים בארץ ובעולם, ביניהם אנסמבל מיתר, אנסמבל המאה ה-21, קבוצת מוסיקה נובה, אנסמבל קפריזמה, התזמורת הסימפונית ירושלים, התזמורת הסימפונית חיפה, התזמורת הסימפונית של Odense, דנמרק, Nouvelle Ensemble Moderne במונטריאול, Relache Ensemble בשיקגו, ו-Cantus Ensemble בקרואטיה. משנת 2008 מתגורר פז בתל-אביב ומלמד מוסיקה בתיכון עיוני לאמנויות "מוזות" ביפו, המיועד לבני נוער שנשרו ממערכת החינוך.

מייקל פיזארו (Michael Pisaro)

נולד בבאפלו (Buffalo) ב-1961. פעיל כמלחין וכנגן גיטרה, וחבר בקבוצת המלחינים Wandelweiser. הלחין יותר משמונים יצירות למגוון רחב של הרכבים, ובתוכן יצירות רבות לכלי סולו. הן מבוצעות ברחבי ארצות-הברית ובאירופה, בפסטיבלים. פיזארו מלמד כיום קומפוזיציה ב-CalArts, וקודם לכן, בשנים 1986-2000, לימד באוניברסיטת Northwestern.

מעין צדקה

מעין צדקה היא מלחינה. במרכז מחקרה ויצירותיה הנוכחיות עומדים היבטים פסיקליים שונים של סאונד, והיבטים פוליטיים/חברתיים של מוסיקה, והם באים לידי ביטוי ביצירות סולו וקאמריות להרכבים אקוסטיים, ויצירות תלויות-מקום (site-specific) המבוצעות ע"י הקהל. צדקה היא שותפה ומייסדת קולקטיב האמנות KinoEar המתעסק במיצגי סאונד-וידאו תלויי-מקום, שהסביבה הטבעית מכתיבה בהם את מבנה היצירה. בשש השנים האחרונות התגוררה בקליפורניה ועבדה עם מגוון הרכבים כמלחינה ומבצעת. ב-2015 סיימה את לימודי הדוקטורט בקומפוזיציה באוניברסיטת קליפורניה, סנטה קרוז.

סון אינגו קוך (Sven Ingo Koch)

© Astrid Ackermann

נולד ליד קלן (Cologne) ב-1974. למד קומפוזיציה באסן (Essen), סן דייגו (San Diego) וסטנפורד (Stanford), בהדרכת נ"א הובר (Nicolaus A. Huber), ריינולדס (Roger Reynolds), פרניהו (Brian Ferneyhough) ורייט (Dirk Reith). בשנים 1999-2003

התגורר בקליפורניה. מאז הוא מתגורר שוב בגרמניה, בדיסלדורף. יצירותיו בוצעו על ידי תזמורות חשובות, ומנוגנות על ידי אנסמבלים מובילים. הוא זכה בפרסים ובמלגות יוקרתיים.

חואקין רודריגו (Joaquín Rodrigo)

נולד ב-1901 בסאגונטו (Sagunto), ולנסיה. ב-1905 איבד את מאור עיניו. למד נגינה בכינור ובפסנתר. בשנים 1927-1932 התגורר בפריס ולמד קומפוזיציה אצל פול דיקא. זמן קצר אחרי שובו לספרד, עקר שוב (1936-1939) עקב מלחמת האזרחים והתגורר בפריס, בזלצבורג ובפרייבורג. ב-1939 התיישב במדריד. מ-1947 שימש פרופסור לתולדות המוסיקה באוניברסיטת מדריד. נפטר ב-1999 במדריד.

אליה שות

נולד במוסקבה למשפחת מלחין ומתכנתת מחשבים. התחיל ללמוד מוסיקה בגיל חמש (נגינה בפסנתר בהדרכת טטיאנה זליגמן) והציג את הרסיטל הראשון שלו בקומפוזיציה בגיל 11. לאחר הגירתו עם משפחתו לאנגליה, המשיך בלימודי קומפוזיציה עם הריסון ברטוויסל (Harrison Birtwistle), ג'ונתן הארווי (Jonathan Harvey), פיטר סקאלתורפ (Peter Sculthorpe) וקורט שוורציק (Kurt Schwertsik), בין השאר. שות קיבל תואר ראשון ושני מבית-הספר ג'וליארד בניו-יורק, שבו למד קומפוזיציה אצל מילטון בביט (Milton Babbitt), ותואר דוקטור מאוניברסיטת הרווארד, שם עבד בהדרכתם של מריו דוידובסקי (Mario Davidovsky, קומפוזיציה) ודויד לוין (David Levine, תיאוריה). שירת כחוקר מבקר באוניברסיטה העברית וכפרופסור-משנה באוניברסיטת טולין. יצירותיו הוזמנו ובוצעו על-ידי אנסמבלים ונגנים של מוסיקה עכשווית, כולל רביעיות ארדיטי ויונג, היליארד אנסמבל וג'וליארד אנסמבל החדש.

איתן שטיינברג

תצלום: איתן שוקר

זוכה פרס אקו"ם למפעל חיים (2014), פרס לנדאו לאמנויות הבמה (2010) ופרס ראש-הממשלה למלחינים (2007) – קיבל את הכשרתו בקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בירושלים (תואר ראשון ותעודת אמן), באקדמיה קיג'אנה באיטליה (דיפלומה) ובאוניברסיטת

קליפורניה בברקלי, ארה"ב (תואר דוקטור). כיום הוא פרופסור מן המניין בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה, ובשנים 2005-2010 כיהן כראש החוג. יצירותיו זוכות למוניטין בשל שפתו המוסיקלית הייחודית. שיתוף הפעולה שלו עם רעייתו, הזמרת והאמנית הרב-תחומית אתי בן-זקן, הניב כשלושים יצירות שכתב לקולה. יצירותיו בוצעו על-ידי התזמורות המרכזיות בישראל, ביניהן הקאמרטה הישראלית ירושלים והפילהרמונית הישראלית, וע"י מטב האנסמבלים, ביניהם אנסמבל המאה ה-21, אנסמבל "מיתר" ואנסמבל סולני תל-אביב. בחו"ל בוצעו יצירותיו, בין השאר, ע"י הסינפונייטה של קימי בניצוח אנדרס מוסטון (פינלנד), הסימפונית של טביליסי בניצוח וקטאנג קחידזה (גיאורגיה), ואנסמבל "בוסטון מוסיקה ויווה" בניצוח ריצ'רד פיטמן (ארצות-הברית). האנסמבל הפיק תקליטור מיצירותיו. יחד עם אתי בן-זקן ייסד את אנסמבל "מודאליוס" והוא פעיל בו כמנהל אמנותי, מעבד, מנצח ונגן.

יובל שקד

תצלום: Jan Jindra

נולד ב-1955 בקבוצת גזר. למד נגינה בגיטרה קלאסית (אצל טליה בורלא ויוסי ירושלמי) ובקלרנית (יעקב אלמוג); באקדמיה למוסיקה על-שם רובין בתל-אביב (קומפוזיציה אצל אבל ארליך וסרג'יו נטרא) ובבית הספר הגבוה למוסיקה בקלן, גרמניה המערבית ("תיאטרון-מוסיקה חדש" אצל מאוריסיו קאגל, Mauricio Kagel). מלמד משנת 1985 במכללת סמינר הקיבוצים. בשנים 1990-1996 שימש עורך הפרסומים של המכון למוסיקה ישראלית ובשנים 2000-2008 ניהל את המרכז למוסיקה יהודית ע"ש פהר ב"בית התפוצות". מלמד בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה משנת 2000 (מאז 2010 – ראש החוג). לימד סמינר תיאוריה, אסתטיקה וניתוח וכן קומפוזיציה בקורסי הקיץ למוסיקה חדשה בדארמשטט, בשנים 2010, 2012 ו-2014. חיבר את הספר "מוסיקה מתפתחת" ומאמרים רבים; הפיק תקליטורים רבים וערך את החוברות הנלוות להם. אב לארבעה, סב לשני נכדים, מתגורר בפרדס-חנה.

בן איילון

מתמחה במוסיקה מערב אפריקנית. בוגר מגמת המוסיקה בתיכון "אלון" לאמנויות, ובית הספר "רימון" לג'אז ומוסיקה בת זמננו. למד נגינה בתופים אפריקניים מסורתיים אצל רוז (Doudou N'diaye Rose) וכן אצל בנגורה (Saboula Bangoura). הקים את הלהקה Black Guru, ומוביל אותה. הלהקה מבצעת שירים מקוריים בהשפעת מוסיקה ממערב אפריקה. ההרכב הופיע, הקליט אלבום, ושיתף פעולה עם Omar Pene, Didier Awadi, Doudou N'diaye Rose, Balla Kouyate ואמנים אחרים. בן איילון מנגן כלי-הקשה בלהקה של הזמרת עדן הולן. ניגן כלי-הקשה בהרכב "המשוררים", המבצע מוסיקה ברזילאית עממית. ההרכב אירח בארץ מוסיקאים גדולים מברזיל. איילון תופף בהרכב של ריף כהן ובהרכב "אנסמבל יאמאן". שירת בצה"ל כמוסיקאי מצטיין, זכה בפרס קרן העידוד והיצירה של אקו"ם וזכה במספר מלגות של קרן תרבות אמריקה ישראל.

יאן אילון

בוגר מגמת מוסיקה קלאסית בבית הספר לאמנויות ע"ש תלמה ילין ולימודי מוסיקה בבית הספר למדעים ואומנויות "אלון" ברמת השרון, הן במגמה הקלאסית ובמגמת הג'אז. סיים בהצלחה את הלימודים הגבוהים בתכנית "שטריקר – ניו סקול" ללימודי ג'אז. זכה במלגות הצטיינות של קרן התרבות אמריקה ישראל, מלגת לימודים של תכנית "שטריקר – ניו סקול" ללימודי ג'אז, ומלגת לימודים לסיום תואר בבית הספר "ניו-סקול" בניו-יורק. השתתף בסיבוב הופעות בסין במסגרת הפקה הבינלאומית (Showtime Asia) zorro. ניגן בהופעות מחוזה למרדכי זעירא בהפקת התאטרון הקאמרי. הקים את ההרכב Guitarras Argentinas ומוביל אותו. חבר בהרכב האפריקני Black Guru.

הלה אפשטיין

בעלת תואר ראשון בהצטיינות מטעם האקדמיה למוסיקה על-שם רטבין בתל-אביב. זכתה במלגות קרן תרבות אמריקה ישראל משנת 1986. הופיעה כנגנית קאמרית בפסטיבלים רבים בארץ ובחו"ל. מרבה להופיע כנגנית בהרכבים קאמרליים, והשתלמה בקורסים בהדרכת רביעיית אמדאוס (לונדון), רביעיית ברודצקי (אנגליה) ורביעיית איזאי (צרפת). אפשטיין הייתה חברה ברביעייה העכשווית, ועמה הופיעה בארץ ובחו"ל וזכתה בפרס ראשון בתחרות הבינלאומית השמינית למוסיקה עכשווית בקראקוב, פולין, וכן בפרס ע"ש עדן פרטוש מטעם שרת התרבות בישראל. היא חברה באנסמבל "סולני תל-אביב" ומלמדת צ'לו בקונסרבטוריון העירוני בגבעתיים ובקונסרבטוריון ברמת-השרון. השתתפה בהפקות האתניות yemen – blues – דבקה פנטזיה בניצוחו של עומר אביטל.

איתי ביינר

שב לאחרונה להתגורר בישראל, אחרי שהות ממושכת בהולנד. החל את לימודי הגיטרה בהדרכת לוי שפטובצקי, ואחרי השירות הצבאי למד באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, בהדרכת יורם זרביב ואירית אבן-טוב. השלים לימודי תואר שני בגיטרה במינכן, בהדרכת מתיאס קלגר. לאחר מכן קיבל תואר שני נוסף מטעם הקונסרבטוריון המלכותי באמסטרדם, בהדרכת לקס אייזנהרדט. כמו כן השתלם אצל לסבריה ולסקליץ. הופיע כסולן וכנגן קאמרי על בימות בישראל ובאירופה. ניגן כסולן עם התזמורת הסימפונית חיפה בביצוע הבכורה של קונצ'רטו מאת בועז בן-משה, וכן ביצע בבכורה סונטה לקול ולגיטרה מאת בטאני יאנג. מנגן בדואו הגיטרות עם אורי יעקב, ומופיע גם כפסנתרן, בין היתר בדואו עם הוויולן טל אייזנברג.

תום בר

נולד בצרפת ב-1993 וגדל בישראל. בגיל שבע התחיל ללמוד פסנתר בסגנון קלאסי, ובגיל 12 סקסופון בסגנון ג'אז. ניגן בתזמורת הנוער של זכרון-יעקב. למד בית הספר לאמנויות על שם תלמה ילין, במגמת ביצוע ג'אז בפסנתר, וסיים את לימודיו בהצטיינות בשנת 2011. במהלך

לימודיו הלחין מוסיקה להצגות של מגמת התיאטרון בבית הספר, ויצר עיבודים עבור הביג בנד של תלמה ילין. בשנת 2009 זכה ההרכב "חמישיית תום בר" בתחרות "הרכבי ג'אז צעירים בפסטיבל הים האדום".

שירת בתזמורת צה"ל כפסנתרן, נגן סקסופון ומעבד. תוך כדי השירות הצבאי החל ללמוד במגמת Jazz Institute בבית הספר רימון. במסגרת לימודיו שיתף פעולה עם יוני רכטר, ענת כהן, פיל וודס, מרק ווילפילד ואמנים אחרים. הקים את ההרכב "ברמוח סופר קומבו".

אייל גוריביץ'

בגיל 13 החל ללמוד תופים אצל חן מאיר. למד במגמת המוסיקה בתיכון חדש הרצליה בהנהלת איריס פורטוגלי, ובגיל 16 התקבל לתכנית המצטיינים בבית הספר רימון. עם מוריו שם נמנים יוני רכטר, אבישי כהן, מתן צ'פניצקי, גלעד דוברצקי, רונן שמואלי, ניר נקב, איתן איצקוביץ', יונתן וולצ'וק, מורדי פרבר ועוד. ניגן עם הסקסופוניסט Phil Woods, יוני רכטר, וענת כהן; בפסטיבל ג'אז תל-אביב ובפסטיבל ג'אז בים האדום. משתתף במספר הרכבים, ביניהם ביג בנד הוד השרון וברמוח סופר קומבו, ומלמד בקונסרבטוריון העירוני הרצליה, בסטודיו די במודיעין ובאופן פרטי. לאחרונה זכה במלגה ללימודים בחו"ל.

שמעון גמבורג

נולד ברוסיה ב-1995 ועלה לישראל ב-1996. בוגר התיכון הארצי לאמנויות ע"ש תלמה ילין (2013), במגמת הג'אז. מנגן בקונטרבס משנת 2010. למד בס אצל טדי קלינג, יוראי אורון וגלעד אברו. משנת 2013 משרת כנגן גיטרה בס בתזמורת צה"ל. לומד זו השנה השנייה בבית הספר "רימון" לג'אז ומוסיקה קלה במגמת Jazz Institute. עם מוריו נמנים רונן שמואלי, מתן צ'פניצקי, גורי אגמון ומורדי פרבר. השנה הוא לומד אצל גלעד דוברצקי ושי חן, וקומפוזיציה אצל רפי קדישזון. זכה במלגות לימודים מטעם רימון וכן מ-Berklee College of Music להשתתפות בסדנאות הקיץ הנערכות בבוסטון. בקיץ 2014 השתתף עם השישייה שלו בפסטיבל הג'אז באילת. זכה במלגת הצטיינות של קרן התרבות אמריקה-ישראל בתחום הג'אז לשנת הלימודים 2014-15. ניגן, בין היתר, עם הביג בנד של גורי אגמון (תזמורת הג'אז הוד השרון), בביג בנד הייצוגי של תלמה ילין וכן בתזמורת הנוער של תל-אביב-יפו. השתתף בכיתות אמן עם החצוצרן אבישי כהן והמלחין יוני רכטר וכן בסדנאות עם אמנים בינלאומיים וביניהם המתופף בילי קובהאם, הפסנתרן דנילו פרז והמעבד והמלחין גורדון גודוין.

יובל דרבקין

נולד ב-1994. בשנת 2012 השלים את לימודיו במגמת המוסיקה בתיכון קמפוס קרית שרת בחולון. השתתף כסולן בהרכבים רבים והגיש רסיטל בגרות בסקסופון. בשנת 2013, תול כדי שירות צבאי, התחיל ללמוד בבית הספר "רימון" במסגרת Jazz Institute. החל ב-2014 ממשיך את לימודיו בקונסרבטוריון "שטריקר" במסגרת הניו-סקול.

טל ידין

למד מגיל 11 עד 16 גיטרה קלאסית אצל אוסקר שר, וגיטרה חשמלית בסגנון ג'אז אצל סשה פומפיאן, מגיל 16 עד גיל 18. בשנות לימודיו פעל במספר הרכבים, וכן בליווי מוסיקלי ובכתיבת מוסיקה להצגות וטקסים בית ספריים ואזוריים. היה תלמיד מצטיין במגמת המוסיקה של בית הספר "מעלה שחרות" ובסיום לימודיו ביצע רסיטל לבגרות. עם סיום שירותו הצבאי החל את דרכו האקדמית בבית הספר רימון, במסגרת התכנית לנגני ג'אז מצטיינים (Jazz Institute). במהלך לימודיו נמנה עם הרכב אשר ייצג את בית הספר במסע הופעות ברחבי ארצות-הברית, בין השאר בפסטיבל הג'אז בקליבלנד (יחד עם נגנית הקלרנית ענת כהן) וב-Berklee College of Music בבוסטון. סיים בהצטיינות את לימודיו ברימון בהצטיינות וזכה במלגת לימודים בחו"ל.

אורי יעקב

נולד ב-1982. בוגר בית הספר התיכון ויצ"ו-הדסים. בשנים 2004-2010 למד לתארים בוגר ומוסמך באקדמיה למוסיקה ולמחול ירושלים (עם מוריו לגיטרה נמנו אירית אבן-טוב, יהודה שרייר וראובן סרוסי). בשנים 2011-2014 למד לתואר מוסמך בחוג למוסיקולוגיה באוניברסיטה העברית ירושלים. מ-2012 הוא מתרגל ועוזר הוראה במוסד זה. מ-2010 הוא רכז תחום המוסיקה ומורה לגיטרה בקונסרבטוריון שליד האקדמיה למוסיקה בירושלים. הופיע במסגרת הרכבים קאמריים ותזמורתיים שונים, זכה במלגות ובפרסים.

יגאל מזרחי

חוקר המוסיקה התימנית הקדומה. סולן, ממקימי ההרכב למוסיקה תימנית אלטרנטיבית – "אנסמבל יאמאן". עם האנסמבל הופיע בפסטיבלים בישראל וברחבי ארופה. למד בבית-הספר למוסיקה שורשית באוניברסיטת בר-אילן. השתתף כזמר-שחקן בהפקות "איש חסיד היה" (תיאטרון הבימה בשיתוף תיאטרון חיפה), כפייטן ב"כי בנו בחרת" (תיאטרון הבימה). היה סולן בהרכב האתני "דבקה פנטזיה", לצדם של חיה סמיר, ישראל בורוכוב ועומר אביטל. איתם הופיע, בין השאר, ב"פסטיבל העוד" ב-2009 ובטקס הענקת פרסי ישראל ב-2011. הופיע עם התזמורת סמפונט רעננה בסדרת קונצרטים למוסיקה יהודית עם החזנית עדי ערד. הופיע בפסטיבל הג'אז תל-אביב-2011 עם ההרכב "אררט". מזרחי הוא בוגר מצטיין של בית הספר הגבוה לאמנויות הבימה "בית צבי" זכה ב-13 מלגות הצטיינות.

אור סוויסה

בגיל שש החל לנגן בפסנתר, וכעבור כשלוש שנים התחיל לנגן גיטרה בהדרכת שייקה גינזבורג. למד בתיכון כצלנסון בכפר-סבא, במגמת מוסיקה. כשהיה בן 16 הקים את הלהקה Off Beat וזכה עמה בתחרות ארצית. כמו כן ניגן בהרכב הביג בנד Big Zbang בניצוח אלכסנדר "סשה" קנצברג. כיום, משרת כמוסיקאי מצטיין בלהקת חיל האוויר ולומד בשנה השנייה בבית הספר רימון, כתלמידים של רונן שמואלי, מורדי פרבר ושי חן.

נריה צידון

נולד בירושלים ב-1993. בגיל חמש החל לנגן בפסנתר ובכינור. ב-2005 החל לנגן סקסופון קלאסי. התקבל לתיכון שליד האקדמיה למוסיקה ולמחול ע"ש רובין בירושלים, לכיתתו של פרופ' גרש גלר. בהדרכתו, ניגן ברביעיית הסקסופונים הירושלמית ובתזמורת הסקסופונים הירושלמית. כמו כן ניגן כסולן, זכה במלגה מטעם קרן שרת בשנת 2007.

ב-2008 התחיל ללמוד ג'אז אצל בוריס גאמר והצטרף להרכבים שונים – הביג בנד של קונסרבטוריון הסדנא, הרכב הג'אז-רוק פיוז'ן של האקדמיה למוסיקה בירושלים, הפרויקט של אלי דג'ברי ועוד. השתתף בסדנאות ובכיתות אמן בהדרכת אבישי כהן (בס), יוני רכטר, אלי דג'ברי ואבישי כהן (חצוצרה), וב-2009 ניגן במתחם של פסטיבל הג'אז באילת במסגרת פרויקט הרכבים צעירים.

ב-2010 קיבל מעמד של מוסיקאי מצטיין בצה"ל ונשלח לשירות בתזמורת צה"ל. כעבור כשנתיים החל את לימודיו בביה"ס רימון במסלול Jazz Institute בניהולו של רונן שמואלי. ניגן עם בילי קובהאם, קורט רוזנווינקל, מארק וויטפילד, תמי שפר ואמנים אחרים. לאחרונה זכה נריה במלגה ללימודים בחו"ל.

רותם צלישר

נולד ב-1992 בקריית טבעון ובגיל 13 החל ללמוד מוסיקה ופסנתר. כעבור כשנתיים עבר ללמוד מגינה בגיטרה ונכנס מיד לעולם הג'אז. כשהיה בן 15-18 למד אצל מורים שונים בקונסרבטוריון בטבעון. למד בניו-יורק בסדנאות בהדרכת ד"ר בארי האריס (Dr. Barry Harris). במהלך שהותו בעיר ניגן במועדוני ג'אז רבים. עוד למד בניו-יורק אצל המורים Jack Wilkins ו-Oz Noy.

אור רוזנפלד

נולד ב-1989. בגיל שבע התחיל לנגן בפסנתר, לקראת סוף בית הספר היסודי למד גיטרה קלאסית, בחטיבת הביניים – גיטרה בס, ובתיכון – קונטרבס. השלים בהצטיינות את לימודיו בבית ספר לאמנויות ויצ"ו, חיפה, במגמת מוסיקה. במהלך הלימודים ניגן שלוש שנים בתזמורת הג'אז של בית הספר בהנחיית ד"ר דן כהן. באותן שנים ניגן גם בלהקות רבות בסגנון הרוק והפופ. אחרי השירות הצבאי החל ללמד שיעורים פרטיים במוסיקה ולנגן בהרכבים שונים – של מוסיקה קלאסית ושל ג'אז. כיום משלים את לימודיו לתואר ראשון במוסיקה במדעי המדינה באוניברסיטת חיפה.

אבי רפאלוב

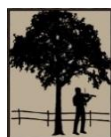
סטודנט שנה ב' בבית הספר רימון, לומד לתואר ראשון בתכנית Rimon Jazz Institute בשילוב Berklee College of music. התחיל לנגן פסנתר בגיל שש ולמד במרכז המוסיקה של תל אביב-יפו. בגיל 8 התחלתי לנגן גם בקלרנית. ניגן בתזמורות כלי-נשיפה, בניצוח אלברט פיאמנטה ויוסי רגב. במגמת המוסיקה של תיכון קריית-שרת בחולון החל לנגן בסקסופון וללמוד ג'אז ואלתור. עם מוריו נמנים חגי אמיר, ניצן עין-הבר, דניאל זמיר, מתן צ'פניצקי, נוח רוזנצוויג ועוד. במהלך השנים ניגן גם בחליל, בסקסופון טנור ובריתון ובקלרנית בס. ניגן בהרכבי ג'אז קטנים וגדולים. בתכנית ההרכבים של בעת הספר למוסיקה שטריקר ניגן בהרכבים בהדרכת עמוס הופמן, הראל שחל ויובל כהן.

יובל תמיר

נולד ב-1988 בחיפה והתחיל לתופף בגיל עשר. למד אצל מורים פרטיים. בתחילת דרכו המוסיקלית ניגן בהרכבים שונים, בעיקר בתחום הרוק והמטאל. לאחר השחרור מצה"ל, החל לעסוק במוסיקה באופן מקצועי. הוא מנגן בהרכבים שונים וצובר ניסיון בהופעות. מנגן בלהקת "אוברטון".

1965 - 2015
 50 שנה
 ליחסים הדפלומטיים
 ישראל-גרמניה
 50 Jahre
 Diplomatische Beziehungen
 Deutschland-Israel

Anton Lukoszevieze

דואו פרפיקס

Jörn Widmann

אנסמבל gulaza

ראובן סרוסי

איתן שטיינברג

Manos Tsangaris

Eva Maria Houben

ירון דויטש

אראל פז

אנסמבל אור רוזנפלד

Bruno Mantovani

מרדכי סתר

Olivier Messiaen

אלכסנדר אוריה בוסקוביץ'

ברמוח סופר קומבו

Sven Ingo Koch

Joaquin Rodrigo

יובל שקד

Luigi Nono

Claude Debussy